

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 140
din data de 28.03.2018

Dosar nr. 291/2017 conexas cu dosarul nr. 338/2017

Petiția nr. 3150/12.06.2017 conexasă cu petiția nr. 3564/04.07.2017

Petent:

Reclamați: Cultul Creștin Baptist din România – Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România

Obiect: Refuzul Cultului Creștin Baptist din România, respectiv Comisiei Pastorale de a soluționa petiția petentului pe motiv ca acesta nu aparține cultului baptist

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2.1. Cultul Creștin Baptist din România – Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă faptul că se simte discriminat pentru că a depus o petiție la conducerea Cultului Creștin Baptist din România, respectiv Comisiei Pastorale, în vederea analizării comportamentului pastorului baptist Amateesei Ionuț, aceștia refuzând să o soluționeze.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin intermediul adresei nr. 3150/15.06.2017, a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 3242 din 15.06.2017 a fost citat reclamatul, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 04.07.2017 în dosarul cu nr. 212/2017.

Prin intermediul adresei nr.4216/18.08.2017 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4216/18.08.2017 a fost citat reclamatul, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 05.09.2017

6. Partea reclamată a depus punct de vedere și înscrisuri, înregistrat sub nr. 3547/03.07.2017, respectiv nr.4429/31.08.2017, ce au fost comunicate petentului prin adresele înregistrate sub nr. 3631/06.07.2017 și 4541/06.08.2017.

8. Petentul a depus concluzii scrise înregistrate sub nr. 3825/20.07.2017 și 4970/27.09.2017.

9. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Prin petiția înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 3150/12.06.2017 și petiția nr. 3564/04.07.2017, petentul reclamă refuzul Cultului Creștin Baptist din România, respectiv Comisiei Pastorale de a soluționa petiția petentului pe motivul ca acesta nu aparține cultului respectiv.

11. În data de 19.03.2017 în timp ce purta o discuție la biserică cu pastorul din Mediaș, a intervenit domnul, un alt pastor baptist, care se afla pe o bancă în fața celor doi, spunând „**acesta este un frate exclus**”. Petentul susține că s-a simțit umilit și înjosit prin atitudinea discriminatorie, ca și cum persoanele excluse sau de altă confesiune sau fără religie sunt mai inferioare, nu au dreptul la demnitate și să se închine într-o biserică a lui Dumnezeu.

12. În timpul unui program de biserică, la rubrica anunțuri, pastorul baptist Amateesei Ionuț a făcut un anunț: „**comitetul a mai hotărât că foștii membrii disciplinați sau excluși să ocupe locurile din spate ale bisericii, lasând locurile din față celor care merită**”, referindu-se la petent, fiind singura persoană din cei 405 de membrii, exclus fără nici o vină. Petentul consideră că această atitudine a fost un act premeditat de discriminare, mai ales că anunțul a fost repetat de trei ori, iar majoritatea persoanelor din biserică au privit spre el. Petentul menționează că a fost membru 42 de ani în această biserică, în prezent fiind în proces cu cei ce l-au exclus fără motiv.

13. Petentul, în concluziile scrise, invederează că petiția formulată este pe deplin admisibilă, fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de O.G. nr. 137/2000:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin excludere, restricție, preferință față de persoane aflate în situații comparabile, întrucât petiția adresată persoanei reclamate viza fapte săvârșite de un membru al cultului, mai mult chiar, un reprezentant al acestuia, iar refuzul de soluționare având în vedere exclusiv calitatea invocată (nu mai are calitatea de membru) reprezintă o discriminare vădită; **În prezent Tribunalul Suceava a admis în parte cererea de anulare a hotărârii de excludere, reținând că aceasta a fost emisă cu exces de putere, sancțiunea aplicată fiind disproporționată, cu încălcarea dispozițiilor statutare referitoare la procedură și cvorum;**
- tratamentul la care a fost supus în mod constant după excluderea sa nelegală din cult nu are nici o justificare legitimă, obiectivă, refuzul fiind în mod cert subiectiv și determinat de rea credință;

14. În calitate de fost membru al bisericii baptiste pe o perioadă de 42 de ani, urmare a abuzurilor reclamate, petentul justifică pe deplin interesul în formularea și soluționarea legală a petițiilor, acestea având drept scop aflarea adevărului și restabilirea legalității încălcate în mod vădit de reprezentanții bisericii, prin neregulile sesizate și lipsa de transparență în activitatea Bisericii Maranatha Suceava.

15. Nu poate trece neobservată contradicția flagrantă care există între situația de fapt constând în adresarea unor întrebări sau formularea unor cereri și refuzul de a se răspunde pe motivul excluderii petentului din comunitatea religioasă.

Susținerile părții reclamate

16. Prin punctul de vedere depus, partea reclamată solicită respingerea petiției a cărui obiect este în mod vădit nefondat având în vedere faptul că prin petiția depusă la CNCD, petentul susține că a fost discriminat religios pentru faptul că nu i s-a răspuns de către Comisia Pastorală a Cultului Creștin Baptist din România, petiție înregistrată la forul național de reprezentare a Cultului Creștin Baptist - Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România sub nr. 79/22.03.2017, susținând că i-a fost încălcată libertatea de exprimare și opinie, precum și libertatea de informare. Prin petiția nr. 79/22.03.2017 adresată de petent Comisiei Pastorale a Cultului Creștin Baptist a solicitat ca această comisie „**să analizeze ... atitudinea fratelui A. I. din data de 19.03.2017, orele 17,50**”.

17. Comisia Pastorală a Cultului Creștin Baptist potrivit art.114 din Statutul Cultului Creștin Baptist - Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, statut recunoscut prin HG nr. 58/2008, modificat și completat conform Ordinului nr. 32/2017 al secretarului de stat al SSC, **funcționează ca organ de cercetare a neînțelegerilor sau a eventualelor conflicte interne, a cazurilor litigioase din cadrul cultului și care nu au fost soluționate la nivel de biserică locală sau la nivel de comunitate.** În urma verificării solicitării petentului, s-a considerat că petiția nu este de competența acestei comisii pe motiv ca acesta **nu este membru într-o biserică baptistă**, aspect comunicat și petentului prin adresa nr. 185/30.05.2017. Edificator în acest sens este prevederea din Legea nr. 489/28.12.2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată, unde la art. 8 alin. (3) prevede expres ... „**cultele funcționează cu respectarea prevederilor legale și în conformitate cu propriile statute sau coduri canonice, ale caror prevederi sunt aplicabile propriilor credincioși**”.

18. Încadrarea în prevederile art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată a prezumtivei fapte de discriminare nu este posibilă, neaflându-ne în prezența unei fapte de discriminare, prin raportare la faptul că o comisie a unui cult religios nu s-a considerat abilitată statutar să cerceteze afirmațiile pastorului. Prin poziția sa, Comisia Pastorală a manifestat îngăduință față de petiționar care în petiția respectivă folosește calificative negative la adresa pastorului și supoziții neadekvate la adresa pastorilor bapțiști.

19. Cultele religioase, precum și părțile lor componente locale, zonale, nu fac parte din categoria autorităților publice, în virtutea autonomiei cultelor, cultele neputând fi asimilate unei instituții publice, autorități publice, cultele fiind separate de stat și de întreaga structură instituțională : “Art. 9 (1) *În România nu există religie de stat; statul este neutru față de orice credință religioasă sau ideologie atee.*

(2) *Cultele sunt egale în fața legii și a autorităților publice. Statul, prin autoritățile sale, nu va promova și nu va favoriza acordarea de privilegii sau crearea de discriminări față de vreun cult.*

(3) *Autoritățile publice cooperează cu cultele în domeniile de interes comun și sprijină activitatea acestora.*

(4) *Statul român, prin autoritățile publice abilitate, sprijină activitatea spiritual-culturală și socială în străinătate a cultelor recunoscute în România.*

(5) Autoritățile publice centrale pot încheia cu cultele recunoscute atât parteneriate în domeniile de interes comun, cât și acorduri pentru reglementarea unor aspecte specifice tradiției cultelor, care se supun aprobării prin lege.”

20. Campania petentului împotriva bisericii baptiste locale, împotriva organului cultic zonal teritorial și împotriva forului național de reprezentare al Cultului, respectiv împotriva Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România precum și împotriva unor reprezentanți ai entităților cultice, este determinată de nemulțumirea acestuia pentru excluderea sa ca membru baptist din Biserica Baptistă locală, acțiunile în justiție formulate de acesta împotriva lor vorbesc de la sine.

V. Motivele de fapt și de drept

21. În fapt, Colegiul director urmează să analizeze petiția așa cum a fost formulată, prin care se reclamă refuzul Cultului Creștin Baptist din România, respectiv Comisiei Pastorale de a soluționa petiția petentului pe motivul că acesta nu aparține cultului.

22. În drept, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

23. Conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

24. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

25. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament

diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare. Trebuie avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească **sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.**

26. În speță, petentul se consideră discriminat pentru că a depus o petiție la conducerea Cultului Creștin Baptist din România, respectiv Comisiei Pastorale, în vederea analizării comportamentului pastorului baptist A. I., aceștia refuzând să o soluționeze.

27. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de un drept încălcat. Potrivit art.114 din Statutul Cultului Creștin Baptist - Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, statut recunoscut prin HG nr. 58/2008, modificat și completat conform Ordinului nr. 32/2017 al secretarului de stat al SSC, **funcționează ca organ de cercetare a neînțelegerilor sau a eventualelor conflicte interne, a cazurilor litigioase din cadrul cultului și care nu au fost soluționate la nivel de biserică locală sau la nivel de comunitate, petentul nefiind membru într-o biserică baptistă**, aspect comunicat și petentului prin adresa nr. 185/30.05.2017. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, în sensul că petentului nu i-au fost **restrânse ori înlăturate recunoașterea, folosința sau exercitarea, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată (nu există drept încălcat).
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Data redactării 04.05.2018

Redactat și motivat de P.C.S și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.